

KAIP PASITEISINSITE APLINKOSAUGININKAMS?

Prilemėtinės gyvenvietės naujakurius aplankę pareigūnai pastariesiems įvarė nemažai striuko – paprašę dokumentų, įrodančių, kur pastarieji deda nuotekas, jeigu nesiskubina jungtis prie gyvenvietėje neseniai įrengtų kanalizacijos tinklų.

Nesitikėję tokio vizito, šeiminiškai žiūrėjo vienas į kitą ir nežinojo, kaip sukstis iš padėties: ar sakyti skystąsias atliekas pilant darže, ar meluoti, jog jas išvežė „ten, kur priklauso“ (į valymo įrenginius), tik neišsaugojo dokumento, nes negalvojo, kad jo reikės... Suprasdami, kad neišgelbės nei vienoks, nei kitoks aiškinimas, sutuoktiniai bandė teisintis tokių atliekų daug „neprigaminantys“, tačiau...

Pasak Aplinkos ministerijos Šiaulių regiono aplinkos apsaugos departamento administravimo ir teisės skyriaus vyr. specialisto Artūro Kondrausko, pernai už vandentvarkos (nuotekų) pažeidimus Pakruojo rajone surašyta 17 protokolų, devyni pažeidėjai turės atlyginti (jeigu dar neatlygino) žalą gamtai, o 15-ka – atsakyti už mėšlo ir srutų tvarkymo normų nepaisymą.

Dažniausiai bausta pagal Administracinių teisės pažeidimų kodekso 51-6 str. 2 dalį, kuri gyventojams užtraukia baudą nuo 57 iki 289 eurų. Tiesa, pirmąkart už tai įkliuvusiems asmenims paprastai taikomas administracinis nurodymas – pusė minimalios baudos. Tačiau ir tuo atveju dažniausiai prisideda gamtai padaryta žala, kurios minimumas – 150 Eur. Taip kad, liaudiškai tariant, mažai nebūna!

Kažin kas paveikė labiau – ar rudenį bemaž visuose rajono kraštuose valdžios rengti susitikimai su vandentiekininkais ir aplinkosaugininkais, ar kaipmat pasklidusi žinia, kad „**jau tikrai baudžia**“ (nes anksčiau vis dar buvo apsiribojama įspėjimais), tačiau uždarosios akcinės bendrovės „Pakruojo vandentiekis“ ir „Pakruojo komunalininkas“ pastaruoju metu sulaukia vis daugiau užsakymų išvežti nuotekas iš individualių gyventojų sodų. (Beje, šios dvi įmonės mūsų rajone minėtąją paslaugą ir tesutei-

kia).

Pasak UAB „Pakruojo vandentiekis“ direktoriaus pavaduotojos Laimos Bernotienės, nuotekos pradėtos vežti (ko anksčiau nebuvo) iš Preičiūnų ir Binėnų, Mėgučionių ir Dvariškių, Gikonų ir Bitaičių, Medikonių ir Laborų, Kutaičių ir Starkonių, Vilūnaičių ir Stačiūnų... Nebekalbant apie Mūšos teršimu plačiai išgarsėjusį Pamūšį, Ūdekus ar Pašvitinį... Tačiau praėjusiais metais į valymo įrenginius atvežtas visas nuotekų kiekis – 1914 kub. m, pasak L. Bernotienės, nėra didelis – žinant, kiek žmonių dar neprijungę prie centralizuotų vandentvarkos tinklų. (Nemažai jų prie tokių tinklų prisijungtų tą pačią dieną, bet kad jų toje gyvenvietėje nėra!). Tuo tarpu kiti neskuba tapti vandentvarkos įmonės abonentais nepaisant to, jog tokia galimybė turi nebe pirmą mėnesį. Pastariesiems, L. Bernotienės žodžiais, pastaruoju metu bus skiriama daugiausia dėmesio – siekiant išsiaiškinti, kur padeda nuotekas. Beje, netruko išsiaiškinti ir vienas, ir kitas atvejis, kai gyventojai bandė tikinti nuotekas kaupiantys tam skirtuose rezervuaruose, tačiau veikiai paaikškėjo, jog tie rezervuarai nesandarūs - įrengti, kaip sakoma, tik „dėl akių“.

Vis daugiau klientų bando sumažinti nuotekų išvežimo išlaidas susikooperuodami tarpusavyje. Mat jau antri metai „Pakruojo vandentiekis“ turi 10 kubų vežančią asenizacinę mašiną. Vis daugiau klientų pastarajai paslaugai atlikti su šia įmone sudaro sutartis.

Neretai dėl vandentvarkos pažeidimų aplinkosaugininkai surašo privalomuosius nurodymus susitvarkyti, duodant dviejų mėnesių terminą. Tačiau toks drausminimas labai dažnai neduoda norimo rezultato.

P. KVEDARIENĖ